

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIX. De Derelictione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

gentium, quia hoc jus potius est & magis principale. l. filio 29. de liber. & posthum. Wefenb. in parat. ff. de pact. num. 9. vers. dicuntur tamen, ubi exemplificat in contrariis.

Limita, nisi actus talis totam formam à jure civili mutuatur. l. 6. de pact. Exemplum limitationis est in adoptionibus: licet enim hæ gentibus quoque fuerint usurpatæ, tamen quia specialem formam & solennitatem à jure civili nactæ sint, ut actus legitimi juris civilis dicuntur. l. 3. de officio Procons. Wefenb. in parat. ff. de adopt. num. 2.

Limita 2. quod actus sapissimè denominentur ab objecto, ubi scilicet objectum potentius est quam forma. Vide supra lib. 1. cap. 25. ax. 36. Semper enim ex eo, quod maximas partes continet, latissimèque funditur, tota res appellatur: Sic dicimus aliquem hilare vivere, licet semel tristior factus sit. Sic, verbi causa, M. Crassus, quem semel in vita risisse Lucilius ait, non effugit, quo minus *divellens* vocaretur. Cicero l. 5. de finib. Idem lib. 5. Tuscul. 99. colum. 264. quæstiosa mercatura, fructuosa aratio dicitur, non si altera semper omni damno, altera omnis tempestatis calamitate semper vacet, sed si multò majore ex parte extat in utraque felicitas: Sic vita non solum si undique referta bonis est, sed multò majore & graviore ex parte bona propendent, beata rectè dici potest.]

II.

DENOMINATIO sæpe probat qualitatem rei, D. Barbosa in l. cum Prætor. 12. §. ultim. num. 243. ff. de judic. & ideo contractus talis præsumitur, qualis fuit denominatus, Honded. conf. 35. n. 4. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 1. n. 2. Ant. Monach. Florent. decis. 51. num. 5.

III.

DENOMINATIO diversa significat res esse in substantia diversas, l. si idem 7. C. d. codicill. Paris. conf. 110. n. 45. lib. 1. Cravett. conf. 6. n. 1.

CAP. XVI.

De Denunciatione vide supra delegatio. infr. Notificatio.

Axioma I.

Denunciationem & interpellationem semel fieri sufficit. l. Titia Sejo 87. §. usuras 1. de leg. 2. l. transgressus 23. de O. & A. v. Treutler. 2. Disp. 1. ib. §. lit. G.

Declarationis loco nota, denunciationem fi-

eri ad finem duplicem; vel ob certificationem, vel ad implendam solennitatem. De priore casu vera est regula, per dd. text. In posteriore tot denunciationes præstandæ, quot à Lege requiruntur. l. 4. de pign. act. ubi vid. Anton. Fab. in rat. decid. juncta l. 3. §. 1. C. de jure domin. impetr. & ita solennis denunciatio magnum habet effectum, tum in contractibus, d. l. 4. l. 1. §. 3. de pign. & com. rei vend. tum in delictis. Exempl. auth. Si quis post l. 30. C. de Adult. Porro de vocis hujus ambiguitate consule post veteres Ummium disp. XI. de processibus. n. 14. Renneman. disp. de abusib. cap. 5. Zanger. part. 2. de except. cap. 2. Cabalin. §. 3. de Eviction. n. 21. N. c. Burgund. Com. de Eviction. cap. 57.

II.

Quoties denunciatio rem esse alienam sit ante contractum, toties impedit usucapionem l. 17. C. de R. V. quia denunciatio malam fidem inducit. Ita ergo si Dominus denunciaverit emtori, ne emeret, emtor usucapere non poterit.

De denunciatione Litis vid. LITIS DENUNCIATIO.

CAP. XVII. De Deo.

Omnia in laudem Dei fiant. cap. 1. de Officio Custod.

CAP. XVIII. De Deposito.

Axioma I.

Quoties depositarius deponentem occasione ipsius depositi obligatum habet, toties conceditur depositi retentio.

Ratio: quicquid contrario judicio peti & obtineri potest, illud etiam per retentionem servari potest ab illo, qui directo judicio convenitur. l. 18. §. fin. ff. Commod. poterit igitur retineri ob impensas quas fecit, ne res deposita in manus hostium deveniret. Non item ob debitum, quod antehac obligatus fuit deponens, uti intelligenda l. ult. C. Commod. conf. Vinn. in select. Jur. question. l. 1. c. 51. nisi de hoc in specie etiam conventum. Mev. P. 2. dec. 55.

II.

Depositum habet executionem paratam, Rol. à Valle conf. 4. n. 4. vol. 4. nec ei potest obijci exceptio non numeratæ pecuniæ. Bald. in l. 13. C. de non num. pec.

CAP. XIX. De Derelictione.

Axioma I.

Ubiunque non est libera voluntas rem non amplius habendi, ibi res non est pro derelicto habita.

Ratio: quia in his, quæ quis ex necessitate facit, nemo præsumitur liberalis. l. rem legatam 18. ff. de adm. & transfer. legat. ut dominium sine animo

animo non amittatur, *arg. l. 58 ff. de A. R. D.* Exemplum est in rebus navis levandæ causâ c-
jectis.

II.

Quodcumque onus reale est, illud derelictio-
ne rei poterit evitari, quia talia onera ratione rei
præstantur, nec adeo à me peti possunt, si res mea
esse desierit. Exemplum est in Collectis seu Con-
tributionibus, item in servitute oneris ferendi. *l.*
12. & 32. ff. si servit. vindic.

Descendentes quomodo succedant,
vid. Successio ab intestato.

CAP. XX.

De Desertione *vid. di-*
vortium.

Axioma I.

Ubi nulla malitia, ibi nullus desertionis pro-
cessus.

Ratio: quia ut in omnibus delictis, ita etiam
hic potissimum voluntas delinquentis inspicien-
da erit, & juxta hanc quoque poena dictanda *l.*
53. ff. de Furt.

Exempl. ita ergo si quis poenæ loco ob deli-
ctum aliquod cogeretur abesse, v.g. relegatus, non
posset contra eum hic processus institui. *conf.*
Köppen in usu pract. 7. obs. 44.

Limit. ut procedat de malitia, quæ vel ex odio
conjugis, vel injusta impatientia freni conjugal-
is fuit orta. *Carpz. Jurispr. Eccles. Lib. 3. def. 58.*
n. 11.

II.

Quoties desertionis culpa non est in deser-
ente, sed deserto, toties huic matrimonium inter-
dicitur, quia nemo ex suo delicto debet sentire
commodum.

Limit. nisi desertus in coelibatu citra pericu-
lum fornicationis vivere non possit, de quo
Carpz. Jurispr. Eccles. P. 2. def. 191.

III.

Miles, qui ducem vel præpositum suum dese-
rit & non protegit, capite plectitur. *l. 3. §. fin. de*
re milit. Vassallus feudum amittit. Limit. nisi
tanta vis sit, cui resisti non possit, tunc enim po-
test saluti suæ consulere. *Perez. C. de re milit. n.*
34. seq. Miles, qui excubias palatii deserit, capite
plectitur. *l. 10. pr. ff. de re milit.* qui stationis mu-
nus, militia deicitur. *l. 3. §. 5. ibique Perez. n. 38.*
de poenis militum desertorum. *vid. t. 1. C. de*
desert.

CAP. XXI.

De Destinatione.

Axioma I.

Destinatio excusat à poena falsi & mendacio.
Domin. Geminian. in cap. ponderet 14. distinct.
50. & in cap. cum illis §. 1. de præbend. in 6. Zaf.
ad l. 41. §. sed si paravit. num. 15.

II.

Destinatione fundorum & domus nomina-
non naturâ confixuntur. *l. quod in rerum. 24.*

§. si quis 3. ff. de legat. 1. l. quæritur 12. §. si quis
eodem, & §. Papinianus 37. de fund. instr. l. ex fa-
cto 35. §. rerum. 3. ff. de hered. inst. Gail. 2. obs.
62. num. 4. ubi ex allegatis textibus pertinentias
destinatione & voluntate patrisfam. constitui
probat. Innocent. in cap. cum ad sedem. n. 2.
& 3. de restit. spoliat.

III.

DESTINATIO habetur pro re perfe-
cta, vel pro facto. *l. 19. §. 5. vers. et si non sunt.*
l. vestimentorum 22. ff. de aur. & argent. le-
gat. l. ligni 55. §. 1. ff. de legat. 3. Menoch. de
arbitr. casu 290. n. 19. Francisc. Becc. con-
sil. 60. n. 32. Surdus consil. 195. n. 102. & con-
sil. 293. n. 4. & decis. 141. n. 12. Steph. Gra-
tian. discept. forens. cap. 126. n. 23. & 24.
ubi limitat, & cap. 937. cap. 24. & seq. Joan.
Marian. Novar. in praxi elect. & variat.
fori quæst. 47. sect. 1. n. 10. pag. 109. Jean. Ba-
ptist. Costa de facti scientia, & ignorantia,
in sp. 25. n. 4. latè Castill. controvers. lib. 5.
part. 2. cap. 62. n. 56. [Destinata enim ad a-
liquem eo loco interpretatione juris
sunt, atque sic suum adeptæ finem essent.
l. 15. §. fin. ubi Fulg. ff. de re judic. cum
quod de proximo futurum est, id utique
pro jam facto habetur. Bartolus & Baldus
in l. penult. de milit. testam. maxime cum
cingendus habeatur pro cincto. *Exempla*
v. ap. G. Anton. disp. feudal. 6. tb. 7. lit. B.

Declarationis loco hanc regulam in-
tellige, si intentio perficiat actum, *Gail.*
2. obs. 11. n. 5. Regulariter enim, ubi facto
hominis opus est, sola destinatio non suf-
ficit, cum multa animo patrisfamilias
conciantur, quæ tamen non perficiuntur,
ut adeo illa destinatio facile immuta-
ri possit. Hinc est, quod destinatio ad æ-
dificium non habeatur pro affixis adifi-
cio. *l. cetera 41. §. sed si 14. ff. de legat. 1.*
Zaf. ad l. 41. §. sed si paravit. ff. de legat. 1.
Vel limita tantum in causis favorabilibus,
non verò in strictis, Wesenb. in paratit.
ff. de sponsalib. n. 6. Destinatio enim sola
& nuda rei naturam non mutat. *l. 3. C. de*
furt. Boër. decis. 209. Jaf. in l. cetera 41. §.
sed si paravit. ff. de legat. 1. Moller. 3. se-
mestr. cap. 24. n. 3. nec pro actu perfecto ha-
betur, nisi forma & finis sit in destinatio-
ne. Hinc destinatio patris à fine & usu cu-
jusque rei arguitur. *l. urbana 166. l. carbonum*
167. l. 203. de verb. sign. l. 99. in princ. &
§. 1. de legat. 3. Goëdd. inter Conf. Marpurg.
conf. 33. vol. 3. n. 122. quod tamen secus, si
se destinatio habeat veluti causa impel-
lens, vel per accidens. *l. carbonum 167. de*
verb. signific. Felin. ad cap. cum adeo. exir.
de rescript. Jaf. in l. divortio. §. interdum. so-
lut. matr. nec sufficit eam obiter fieri, sed
expressè